
DONDERDAGAVONDSERIE - PROMS

DO 04 MAART 2010
GROTE ZAAL / 20.15 UUR

NIEUW ENSEMBLE
De laatste der Mohikanen
Pierre Boulez

NIEUW ENSEMBLE

DO 04 MAART 2010

GROTE ZAAL / 20.15 - 22.00 UUR

DUUR: CA. 40 MINUTEN VOOR PAUZE

CA. 45 MINUTEN NA DE PAUZE

INLEIDING MET UITZICHT

FOYERDECK 1 / 19.15 UUR

Hans Haffmans in gesprek met Joël Bons

Ed Spanjaard DIRIGENT

Harrie Starreveld FLUIT SOLO

Harrie Starreveld FLUIT

Ernest Rombout HOB0

Pierre Woudenberg KLARINET

Arjan Kappers KLARINET

Alban Wesly FAGOT

Fokke van Heel HOORN

René Pagen HOORN

Ad Welleman TROMPET

Koen Kaptijn TROMBONE

Hans Wesseling MANDOLINE

Helenus de Rijke GITAAR

Ernestine Stoop HARP

Jan Rokyta CYMBAAL

John Snijders PIANO

Sepp Grotenhuis CELESTA

Herman Halewijn SLAGWERK

Fedor Teunisse SLAGWERK

Niels Meliefste SLAGWERK

Marijke van Kooten VIOOL

Emi Ohi Resnick VIOOL

Merel Junge VIOOL

Frederik Boits ALTVIOOL

David Marks ALTVIOOL

Maartje-Maria den Herder CELLO

Pierre Boulez (1925)

Eclat (1964-65)

Mémoriale (1985)

Dérive 1 (1984)

Eclat

Pauze

Dérive 2 (1988/ revisie 2002/uitbreiding en voltooiing 2006)

Met steun van Maison Descartes

Dit project kwam tot stand dankzij financiële ondersteuning van het Nederlands Fonds voor de Podiumkunsten+

De laatste der Mohikanen Pierre Boulez

Pierre Boulez: 'Een compositie moet niet al bij de eerste kennismaking zijn geheimen prijsgeven'. Wellicht is dat één van de geheimen waarom zijn werken repertoire houden. In ieder geval verradt ieder stuk van Boulez, klein of groot, de hand van een meester. Dit portretconcert plaatst drie compacte werken tegenover het omvangrijke *Dérive 2* uit 2006.

In *Eclat* geeft Boulez op indrukwekkende wijze gestalte aan zijn in de oosterse cultuur gewortelde opvatting over de tijdsbeleving van muziek. Momenten van stilstand en reflectie worden afgewisseld met passages van grote activiteit: het stuk is een kleurrijk spel van instrumenten die na de aanslag uitklinken en instrumenten die een toon kunnen aanhouden.

Zowel de timing, de dynamiek, als de volgorde van kleine segmenten zijn in zekere mate afhankelijk van de beslissingen die de dirigent tijdens de uitvoering neemt. De interactie tussen dirigent en musici brengt een grote spanning teweeg en elke uitvoering van *Eclat* is anders. Het werk wordt daarom vanavond twee maal uitgevoerd.

Dérive 1 is een van de fraaiste en meest gespeelde kamermuziekstukken van de afgelopen decennia.

Het subtiele mini-fluitconcert *Mémoriale* is melancholiek en verijnd van toon.

Met het energieke *Dérive 2* verwezenlijkte de Grand Old Man van het Franse muziekleven een gedreven en uiterst virtuoos muzikaal betoog.

Ed Spanjaard en het Nieuw Ensemble voerden bijna het gehele kamer-muziekoeuvre van Boulez uit. Het eerste directe contact tussen de componist en het ensemble ontstond in 1993 tijdens het werken aan een documentaire over *Eclat* (regie Frank Scheffer). In 1995 dirigeerde Boulez het Nieuw Ensemble in *Dérive* tijdens een live televisie-uitzending van Reiziger in Muziek.

Pierre Boulez – Eclat*voor 15 instrumenten*

Groep 1: piano, harp, mandoline, gitaar, vibrafoon, cimbaal, celesta, klokkenspel en buisklokken

Groep 2: altfluit, Engelse hoorn, trompet, trombone, altviool en cello

Compositie: 1964/1965

Première: 26 maart 1965, Monday Evening Concerts, University of California, Los Angeles, dirigent Pierre Boulez

Uitgegeven bij Universal Edition, Wenen

Het woord *eclat* betekent zowel fragment, explosie, als lichtreflectie. Geschreven voor 15 instrumenten werd *Eclat* in 1965 voltooid; het is het eerste deel van het 'work in progress' *Eclat/Multiples*. In *Eclat* zijn twee tegenstellingen fundamenteel: een contrast tussen twee instrumentale groepen en een contrast tussen twee soorten muzikaal materiaal. De instrumenten zijn ingedeeld op basis van de manier waarop ze hun klank produceren. Groep 1 bestaat uit negen instrumenten die worden aangeslagen of aangetokkeld en waarvan de klank uitklinkt en wegsterft: piano, harp, mandoline, gitaar, vibrafoon, cimbaal, celesta, klokkenspel en buisklokken. Groep 2 bestaat uit zes blaas- en strijkinstrumenten die een toon kunnen aanhouden: altfluit, Engelse hoorn, trompet, trombone, altviool en cello.

Uit deze twee vormen van klankproductie komen twee soorten muzikaal materiaal voort, waaruit het stuk is opgebouwd. Het ene materiaaltype, voornamelijk door groep 1 gespeeld, is statisch en zonder duidelijke

ritmische puls: de tijd wordt als het ware stilgezet om de muzikale gebeurtenissen en het timbre vrij te laten ontplooiën. Het andere type materiaal, vooral aan groep 2 toebedeeld, is dynamisch en beweeglijk. *Eclat* is een meesterlijke uitwerking van alle mogelijke tegenstellingen tussen deze twee muzikale gegevens.

Bij het beschrijven van zijn muziek maakt Boulez graag gebruik van metaforen. In een statisch geheel wordt bijvoorbeeld plotseling een reeks snelle noten gelanceerd, 'zoals een vis die "stilstaat" in het water en dan pijlsnel wegschiet'.

Tijdsbeleving

In *Eclat* heeft Boulez op indrukwekkende wijze gestalte gegeven aan zijn opvatting over de tijdsbeleving van muziek. In de westerse muziek is het instrument slechts een middel om een muzikale gedachte uit te drukken. Boulez wil de instrumenten uit die 'slavernij' bevrijden door het uitklinken van de instrumenten een centrale rol in het werk te geven. Het wegsterven van de klank tot absolute stilte vindt plaats in *plages de repos*, waar tegenover *plages d'activité* worden geplaatst. De *plages de repos* zijn statisch van karakter.

Boulez' muzikale tijd is verwant aan een in de oosterse cultuur gewortelde conceptie van muzikale tijd. Het gaat in *Eclat* veelal om een aaneenschakeling van muzikale gebeurtenissen, van op zichzelf staande momenten, die niet tot een bepaalde ontwikkelingsgang leiden.

Dirigent

Met dit werk creëerde Boulez een geheel nieuwe rol voor de dirigent. Zowel het tijdsverloop, de dynamiek, als de volgorde

van segmenten zijn in grote mate afhankelijk van de beslissingen die de dirigent tijdens de uitvoering neemt. Boulez ontwierp daartoe een uitgekiend notatiesysteem en een specifieke gebarentaal die de dirigeertechniek verrijkt heeft.

'Le geste du musicien'

In de seriële periode werd een compositie zeer streng geordend. De musicus was daardoor zó gebonden dat hem geen enkele speelruimte werd gegund. Boulez streefde echter een steeds grotere vrijheid in de ritmiek na. Al in *Le marteau sans maître* (1954) vindt dat zijn weerslag in een uiterst gedetailleerde ritmische notatie en een steeds fluctuerend tempo, hetgeen wel de souplesse van de muziek ten goede komt, maar niet de vrijheid van de musicus. In *Eclat* daarentegen krijgt de musicus de ruimte om (met een reeks voorgeschreven noten) spontaan te reageren op een teken van de dirigent. Zo weet Boulez het authentiek individuele 'gebaar' van iedere muzikant – *le geste du musicien* – te behouden. De spelers worden geprikkeld op het puntje van hun stoel te musiceren. Door het onmiddellijk reageren, de directe respons, ontstaat een fascinerende interactie tussen dirigent en musici die bij de uitvoering van *Eclat* een grote spanning teweegbrengt. Elke uitvoering is anders omdat de musici steeds verrast worden door de timing en beslissingen van de dirigent.

Spiegelvormen

Basisprincipe voor de structuur van *Eclat* is de spiegelvorm, zowel in het groot als in het klein. De grote vorm is A-B-C-B'-A', waarbij C, in zichzelf ook nog eens een spiegel is (C-D-C'), met een centrale pianosolo.

Op microniveau wemelt het stuk van kleine 'spiegeltjes', dat wil zeggen omkeerbare fragmenten die heen en terug hetzelfde lezen – palindromen – zoals in taal bijvoorbeeld het woord 'lepel'. De muzikale reden om dergelijke vormen te gebruiken is het streven naar een muziek die wel verandert maar zich niet ontwikkelt, een muziek die in zichzelf rondcirkelt, als een caleidoscoop. *Eclat* flitst in acht briljante minuten voorbij.

Joël Bons

Pierre Boulez – Mémoriale (... explosante-fixe ... Originel)

voor fluit solo, 2 hoorns, 3 violen, 2 altviolen en cello

Compositie: 1985

Première: 29 November 1985, Nanterre, Théâtre des Amandiers, Sophie Cherrier fluit, Ensemble InterContemporain, dirigent Pierre Boulez

Ter nagedachtenis aan Lawrence Beauregard
Uitgegeven bij Universal Edition, Wenen

Mémoriale wordt gekenmerkt door een spanning tussen vrijheid en restricties. Boulez legt zichzelf geen beperkingen op bij het verkennen van muzikale terreinen; als hij zijn materiaal echter eenmaal gekozen heeft, onderwerpt hij dit aan een componeerproces met zeer strenge normen en regels. Zijn werkwijze vertoont invloeden van Messiaen (van wie hij in 1944-45 leerling was) en Schönberg (wiens twaalftoonstechniek hij leerde via René Leibowitz aan het Parijse conservatorium). Gesterkt door hun ontraditionele muzikale opvattingen, stelde Boulez zich tot taak muziek te bevrijden van westerse tradities, die hij als ballast

beschouwde. Dit resulteerde in het concept van het totaalserialisme, waarin niet alleen de toonhoogte vooraf wordt vastgelegd (zoals bij, onder anderen, Schönberg), maar ook de tijdsduur, het timbre en de dynamiek van de noten. Overigens was Boulez zelf een van de eersten om de gevaren van zo'n dwingende methode in te zien en zijn werkwijze achteraf te relativiseren met de opmerking dat hij het totaalserialisme 'niet langer dan tien minuten' heeft toegepast. Niettemin wist hij in de jaren vijftig en zestig met dit concept een bijna exclusieve belangstelling op te eisen, en zinderen zijn ideeën onophoudelijk door in het werk van jongere componisten – en waar dat niet het geval is, geldt hij als een hooggeëerd tegenstander, een excellent voorbeeld van hoe het niet moet.

Sinds de jaren zestig lardeert Boulez zijn compositorische arbeid met periodes waarin hij zich uitsluitend op dirigeren toelegt. In alle disciplines manifesteert hij zich als een man van enorme precisie, streng voor de muziekgeschiedenis (zijn veroordeling van menig vakbroeder is berucht), streng voor zijn volgelingen en vooral ook voor zichzelf. Veel van zijn composities bestaan in verschillende versies: aanpassingen, omvormingen en uitbreidingen van het originele materiaal. *Mémoriale* uit 1985 is zo'n herevaluatie van een ouder werk. Ter nagedachtenis aan Igor Stravinsky schreef Boulez in 1972 ... *explosante/fixe ...*, met als centrale toon de es (de beginletter van Stravinsky). Het is een voor Boulez' doen nogal losjes opgebouwd werk waarin het materiaal in een vrije volgorde wordt aangeboden. In latere versies beperkte hij die mate van vrijheid aanzienlijk; zozeer zelfs, dat met *Mémoriale* eigenlijk een geheel nieuw werk ontstond. *Mémoriale* is eveneens een hommage, en wel aan Lawrence

Beauregard, de in 1985 veel te jong gestorven zeer getalenteerde fluitist van Boulez' Ensemble InterContemporain. Evenals in ... *explosante/fixe ...* bestaat de hoofdlijn (solo fluit) uit een afwisseling van trillers en een lage, aangehouden toon – oftewel uit 'exploderende' en 'gefixeerde' passages. Deze sololijn is met delicate instrumentkleuren omgeven: een boeiende klank is voor Boulez altijd het hoogste goed, hoeveel nadruk hij ook moge leggen op de bouwtechnische perfectie. *Mémoriale* geeft op ontroerende wijze uitdrukking aan de emoties die bij de dood horen: schrik en woede, diep verdriet en uiteindelijke verzachting door rouw.

Ara Guzelimian

Pierre Boulez – Dérive 1

voor fluit, klarinet, piano, vibrafoon, viool en cello

Compositie: 1984

Première: 31 januari 1985, South Bank Centre, Londen, London Sinfonietta, dirigent Oliver Knussen

Opgedragen aan Sir William Glock (BBC)
Uitgegeven bij Universal Edition, Wenen

Dérive, zijpad? Zijpad van *Répons*.

Als een stuk zich ontwikkelt, worden talrijke elementen terzijde gelaten, die verdere ontplooiing hadden kunnen vinden. Zij blijven over als delen van de voorbereiding. Er is een aanleiding voor nodig, een speciale gelegenheid is voldoende, om dit onvoltooid weer op te pakken en uit te breiden, als kanttekening.

Er zijn weliswaar punten van overeenkomst, maar het gaat er veeleer om een zijspoor uit te diepen, dat wat betreft context en intentie niet verder was onderzocht.

Zoals bij dagboekfragmenten.

Pierre Boulez

Pierre Boulez – Dérive 2

voor 11 instrumenten: Engelse hoorn, klarinet in a, fagot, hoorn, marimba, vibrafoon, harp, piano, viool, altviool en cello

Compositie: 1988, gerevisieerd in 2002, uitgebreid en voltooid in 2006

Première van deze versie: juli 2006, Festival d'art lyrique, Aix-en-Provence
Opgedragen aan Elliott Carter
Uitgegeven bij Universal Edition, Wenen

Een aantal werken van Ligeti brachten me ertoe na te denken over het 'ritmische leven' van een muzikaal werk.

De tijd waarin *Dérive 2* werd gecomponeerd is vanaf het moment van aanvang zeer lang uitgerekt, telkens onderbroken door andere composities die in de tussentijd werden voltooid. Het woord *dérive* heeft dus in zekere zin betrekking op de vele omzwervingen die het werk tijdens het wordingsproces heeft doorgemaakt. Het is zodoende een verslag geworden van de evolutie van muzikale ideeën, maar ook van de manier waarop die ideeën in een vertellend mozaïek zijn georganiseerd.

Pierre Boulez

COMPONIST

PIERRE BOULEZ IN MUZIEKGEBOUW AAN 'T IJ - JUNI 2007 (FOTO: JARKO ARKENS)

ED SPANJAARD EN PIERRE BOULEZ
STILL UIT DE FILM ECLAT VAN FRANK SCHEFFER. (1993)

Pierre Boulez werd op 26 maart 1925 in Montbrison (Loire) geboren. Na aanvankelijk een jaar lang wiskunde te hebben gestudeerd in Lyon, als voorbereiding op een ingenieursopleiding aan de Ecole Polytechnique in Parijs, koos hij voor de muziek. In 1942 verhuisde Boulez naar Parijs om aan het conservatorium te gaan studeren. Vooral de kennismaking met het twaalftoons componeren van Schönberg en Webern tijdens privélessen bij René Leibowitz, de lessen in contrapunt bij Andrée Vaurabourg (de vrouw van Honegger) en de analyse-sessies bij Messiaen legden de basis voor Boulez' componeren. Hij trok de uiterste consequentie uit Weberns werkwijze en kwam tot het totaalserialisme, een hermetische techniek waarvan hij zelf al snel de beperkingen inzag. In *Le Marteau sans Maître* (1954) gaat hij vrijer om met de reeksentechniek en is er meer ruimte voor intuïtie. Het ontstaan van dit stuk valt samen met het begin van zijn carrière als dirigent. Zonder dat deze nieuw verworven vrijheid ten koste gaat van een consequente uitwerking van zijn muzikale ideeën, zijn een open vorm en een subtiele, praktijkgerichte aandacht voor klankkleur sindsdien essentieel in Boulez' componeren.

In de jaren vijftig zet Boulez in Parijs de concertserie *Domaine Musical* op, waarin onder zijn leiding belangrijk hedendaags repertoire wordt uitgevoerd. Vanaf 1977 is Pierre Boulez chef-dirigent van het door hem opgerichte Ensemble InterContemporain. Daarnaast richt hij het Ircam op, een instituut waar componisten, musici en wetenschappers samenwerken en onderzoek verrichten. Aan het Ircam werd onder meer de computer ontwikkeld die een belangrijke rol

speelt in *Répons*, Boulez' chef d'oeuvre uit de jaren tachtig. Als componist, dirigent en initiator is het belang van Pierre Boulez voor de hedendaagse muziek nauwelijks te overschatten.

STILL UIT DE FILM ECLAT VAN FRANK SCHEFFER. (1993)

MUSICI

Ed Spanjaard (dirigent)

Ed Spanjaard heeft zowel als operadirigent als op het terrein van de hedendaagse en klassieke muziek een grote reputatie. In Nederland leidde hij operaproducties bij De Nederlandse Opera (*Rigoletto*), Het Brabants Orkest en het Residentie Orkest (*Aida*), de Nationale Reisopera (*Faust* en *Don Carlo*) en Opera Zuid (*La Bohème*, *Madama Butterfly*, *Hänsel und Gretel*). Hij oogstte grote successen met het Koninklijk Concertgebouworkest en treedt regelmatig op met het Ensemble InterContemporain in Parijs, Ensemble Modern (Frankfurt), Klangforum Wien en het Nederlands Kamerkoor. Als vaste dirigent van het Nieuw Ensemble (sinds 1982) bracht hij talloze werken in première, waaronder de Chinese kameropera's *Wolvendorp* en *The Death of Oedipus*, Robert Heppeners *Een Ziel van*

Hout en Franco Donatoni's *Alfred, Alfred* en Micha Hamels *Snow White*. Ed Spanjaard werd in 1948 in Haarlem geboren en kreeg zijn opleiding in Amsterdam en Londen. Hij assisteerde Bernard Haitink, Georg Solti en Herbert von Karajan en was staflid van de opera in Glyndebourne en de Royal Opera Covent Garden in Londen. Spanjaard leidde vrijwel alle Nederlandse orkesten en vervulde in talloze landen gastdirecties. In juni 2000 werd Ed Spanjaard benoemd tot chef-dirigent van het Limburgs Symfonie Orkest. Afgelopen seizoenen dirigeerde hij onder meer *La traviata* (Verdi), *Peter Grimes* (Britten), Debussy's *Pelléas et Mélisande* in Lyon. In 2002 leidde Spanjaard het debuut van het Atlas Ensemble op de Berliner Festspiele. De komende tijd voert hij samen met de Nationale Reisopera Wagners *Der Ring des Nibelungen* uit.

Harrie Starreveld (fluit)

Harrie Starreveld studeerde bij Koos Verheul aan het Conservatorium van Amsterdam. Hij maakt sinds 1982 deel uit van het Nieuw Ensemble. Wereldwijd geldt Starreveld als een van de toonaangevende specialisten op het gebied van hedendaagse fluitmuziek. Hij werkte samen met de componisten Elliott Carter, George Crumb, Jonathan Harvey, Theo Loevendie, Brian Ferneyhough en Franco Donatoni en met dirigenten als Hans Vonk, David Porcelijn, Reinbert de Leeuw, Ernest Bour, Lucas Vis, Arturo Tamayo en Lev Markiz. Ensembles waarmee hij regelmatig speelt zijn Trio d'Amis, Trio Légende en Het Trio. Sinds 1980 is hij hoofdvakleraar fluit aan het Conservatorium van Amsterdam; tevens is hij professor aan de Hochschule in Bremen. Hij gaf masterclasses in Spanje, Korea, Amerika, Taiwan, Engeland, Oostenrijk en Rusland.

Starreveld is gespecialiseerd in Aziatische muziek: hij bespeelt de Chinese fluit en de Japanse shakuhachi, improviseert op Noord-Indiase raga's en volgt lessen bij de Zen-boeddhist Ikkei Hanada.

Nieuw Ensemble

Het Nieuw Ensemble (NE) heeft zich onder leiding van dirigent Ed Spanjaard tot een internationaal toonaangevend ensemble voor hedendaagse muziek ontwikkeld. De groep heeft een geheel eigen repertoire opgebouwd van ongeveer vijfhonderd in opdracht geschreven stukken. Geprezen om zijn baanbrekend werk op het gebied van programmering- en repertoirevernieuwing onderneemt het NE een grote diversiteit aan activiteiten en geeft het per jaar veertig tot vijftig concerten in de gehele wereld. In 1998 werden het Nieuw Ensemble en artistiek leider Joël Bons onderscheiden met de Prins Bernhard Cultuurfonds Muziekprijs vanwege de 'uitgesproken avontuurlijke en speelse programmering die letterlijk en figuurlijk als grensoverschrijdend kan worden betiteld'. Het ensemble introduceerde een groot aantal niet-westerse componisten. In première-programma's stonden het Midden-Oosten en Midden- en Zuid-Amerika centraal. Groot succes oogstten de concertseries *Nieuwe Muziek uit China* in 1991 en 1992. Als vervolg daarop bracht het Nieuw Ensemble diverse Chinese opera's in première: *Wolvendorp*, *Night Banquet* en *Fengyiting* (Guo Wenjing) en *The death of Oedipus* en *Life on a String* (Qu Xiaosong). In het voorjaar van 1997 vond een tournee naar China plaats, in 2008 keerde het ensemble terug in Beijing. Voor april 2010 staan concerten in Hong Kong en Shanghai (wereldtentoonstelling) gepland. Het Nieuw Ensemble werkte nauw samen met componisten als Boulez, Carter, Donatoni, Ferneyhough, Kagel, Ton de Leeuw, Ligeti en Kurtág. De groep initieerde thematische festivals zoals *Complexity?* (1991), *Regels & Spel* (1995), *Improvisaties* (1996),

het *Tokkelfestival* (1998) met westerse- en niet-westerse muziek, *Het Verfijnde Oor* (2002-3) over stemmingen en microtonen, *Bezielde Tijd* (2004-5) over ritme, *OpenMusic* (2005-6) over computer aided composition en *Orientalizations* (2006-7) over westerse en niet-westerse instrumenten.

Op cd is het NE te beluisteren met muziek van Carter, Donatoni, Ferneyhough, Gerhard, Guo Wenjing, Heppener, Kagel, Loevendie, Poulenc, De Raaff, Tsoupaki en Chinese componisten. Samen met cineast Frank Scheffer maakte het NE een documentaire over Boulez' *Eclat* en met Eline Flipse *De Oogst van de Stilte* over Chinese componisten. Als ensemble in residence bij het Conservatorium van Amsterdam organiseert het NE jaarlijks een educatief componistenpracticum met jonge compositiestudenten van diverse conservatoria. Sinds 2002 participeert het Nieuw Ensemble in het Atlas Ensemble.

Joël Bons PROGRAMMERING
Lucas Wiegerink/Joël Bons REDACTIE BOEKJE
Niels Hamaker PRODUCTIE

FOTO: KADIR VAN LOHUIZEN

VOLGENDE CONCERT in de donderdag- avondserie

DO 11 MAART 2010
GROTE ZAAL / 20.15 UUR

INLEIDING
FOYERDECK 1 / 19.15 UUR
LEX BOHLMEIJER

NIEUW ENSEMBLE+ ICK AMSTERDAM/ EMIO GRECO | PC Double Points: OYTIΣ

Hanspeter Kyburz

Double Points: OYTIΣ is een samenwerkingsproject van de Zwitserse componist Hanspeter Kyburz en choreografen Emio Greco en Pieter C. Scholten. In hun gezamenlijke onderzoek staat de interactie tussen dans, muziek en live-elektronica centraal.

MAART

VR 05 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE STRIJKKWARTETTEN
KAIROS QUARTETT
Hosokawa/Rihm/Haas

ZA 06 MRT 2010 / 20.15 UUR
AMSTERDAM SINFONIETTA+
PIETER WISPELWEY
Fins Kristal

ZO 07 MRT 2010 / 12.00 UUR
MUZIEKGEBOUW KINDERMIDDAG (4+)
Met Ensemble Club Ghazal

ZO 07 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE KAMERORKESTEN
ANIMA ETERNA
Dukas/Fauré/Ravel/Franck

DO 11 MRT 2010 / 20.15 UUR
DONDERDAGAVONDSERIE
**NIEUW ENSEMBLE+ICK AMSTERDAM/
EMIO GRECO | PC**
Double Points: OYTIΣ

VR 12 + MA 15 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE KAMERORKESTEN
NEDERLANDS KAMERORKEST
Biber/Lutoslawski/Bartók

ZA 13 MRT 2010 / 15.00 UUR
IJ-SALON
Back to the roots: Das Lied vom Gustav

ZA 13 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE PIANO
MARC-ANDRÉ HAMELIN
Berg/Liszt/Debussy/Alkan

ZO 14 MRT 2010 / 20.15 UUR
CAPPELLA AMSTERDAM
Incantamenta

DI 16 MRT 2010 / 12.30 UUR / GRATIS
LUNCHCONDERT I.S.M.NMF
Sovjet Sax

DI 16 MRT 2010 / 20.15 UUR
NEDERLANDS KAMERKOOR
NKK+

DO 18 + VR 19 MRT 2010 / 20.15 UUR
DONDERDAGAVONDSERIE (DO 18 MRT)
NEDERLANDS BLAZERS ENSEMBLE
Zeibekiko II

ZA 20 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE JAZZ I.S.M. BIMHUIS
BRAD MEHLAU - PIANO
Solo

ZO 21 MRT 2010 / 11.00 UUR / BAM ZAAL
SERIE ORGEL
JOOP VAN GOOZEN+JOS ZWAANENBURG
Nieuwe oogst en oude meesters

WO 24 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE MUZIEK PLUS
SPECTRA ENSEMBLE+
VOCAALLAB NEDERLAND
An index of memories

DO 25 MRT 2010 / 20.15 UUR
DONDERDAGAVONDSERIE
BANG ON A CAN ALL STARS
Andriessen/Gordon/Lang/Wolfe

ZA 27 MRT 2010 / 20.15 UUR
SERIE DE STEM 2
SWR SINFONIEORCHESTER
BADEN-BADEN UND FREIBURG
Schubert's Winterreise

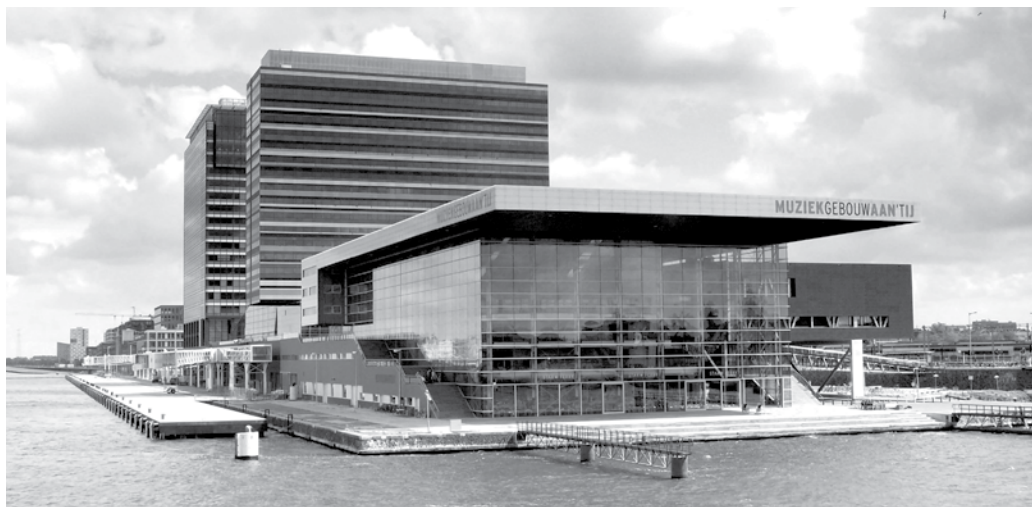

FOTO: MEINDO TUNWIKERS

MUZIEKGEBOUW AAN 'T IJ

Piet Heinkade 1 / 1019 BR
Postbus 1122 / 1000 BC

Kaartverkoop

T 020 788 2000

Kantoor

T 020 788 2010

F 020 788 2020

E post@muziekgebouw.nl

Zaalverhuur

T 020 788 2023

Café-restaurant Star Ferry

T 020 788 2090

OP DE HOOGTE BLIJVEN?

Geef u op voor de gratis

e-nieuwsbrief via

www.muziekgebouw.nl

Twitter: [www.twitter.com/](http://www.twitter.com/muziekgebouw)

muziekgebouw

Geef uw mobiele telefoon uit te zetten voor aanvang concert.

Beeld- en geluidopnamen alleen toegestaan met toestemming vooraf.

Pauzedrankje (indien inbegrepen) serveren wij op tafels bij de uitgang van de zaal.

De Piet Heinparkeergarage onder Muziekgebouw aan 't IJ is 24 uur per dag open.

STAR FERRY

Ons café-restaurant Star Ferry is dagelijks geopend voor lunch en diner van 10.30 uur tot 23.00 uur (concertdagen 24.00 uur).

Lunch wordt geserveerd van 11.00 tot 15.30 uur, diner van 17.30 tot 22.00 uur.

Menukaart op www.starferry.nl

Reserveren

T 020 788 2090

COLOFON

Tekst Lucas Wiegerink/Joël Bons

Opmaak Evert de Cock

Vormgeving Silo

(www.silodesign.nl)

Druk omslag Veenman Drukkers

Rotterdam

Druk binnenwerk Repros Amsterdam

Repros.nl
digitaal servicecentrum

Ons café-restaurant Star Ferry is dagelijks geopend van 10.30 tot 23.00 (concertavonden tot 24.00).

Centraal Station (10-15 min lopen) is met tram 25 en 26 bereikbaar tot 0.00 uur.
Taxicentrale Amsterdam:
T 020 6777 777.

De activiteiten van het Muziekgebouw aan 't IJ komen tot stand door steun van de Gemeente Amsterdam.

Met speciale dank aan het Nederlands Fonds voor Podiumkunsten, SNS Reaal Fonds, Stadsdeel Zeeburg, Maison Descartes.

Het **PAROOL**

Nieuw Ensemble

Piet Heinkade 5

1019 BR Amsterdam

T +31 (0)20 5191 880

www.nieuw-ensemble.nl

Dit concert wordt rechtstreeks uitgezonden door de NPS op Radio 4

Informatie + online kaarten bestellen www.muziekgebouw.nl.
Ook voor onze nieuwsbrief.

* De kassa is telefonisch bereikbaar van maandag t/m zaterdag van 12.00 tot 19.00 uur.
* U kunt 24 uur per dag, 7 dagen per week online kaarten bestellen via deze website.

* De kassabalie is geopend van maandag t/m zaterdag van 12.00 tot 19.00 uur.